

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „X-Windwerk” dla usług z klas 39, 40 i 42 – zgłoszenie nr 10 719 466

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Schütz GmbH & Co. KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Wind Werk” dla towarów i usług z klas 7, 9, 37 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2014 r. – Republika Łotewska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-661/14)

(2014/C 395/69)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: Inguss Kalniņš i Dace Pelše)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014)4479 ⁽¹⁾ z dnia 9 czerwca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Łotewskiej i w jakim wyłącza z finansowania Unii wydatki w kwocie de 739 393,95 EUR poniesione przez akredytowaną agencję płatniczą na Łotwie w latach budżetowych od 2009 do 2012 w odniesieniu do ustanawiania wymogów wzajemnej zgodności.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Republikę Łotewską.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd w interpretacji art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 ⁽²⁾ i art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 73/2009 ⁽³⁾, ponieważ:
 - Z art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 782/2003 i z orzecznictwa Trybunału wynika, że państwom członkowskim, przy uwzględnieniu szczególnych cech charakterystycznych odnośnych obszarów, przysługuje swobodne uznanie w celu ustanowienia wymogów dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.
 - Kwestie wskazane w załączniku do rozporządzenia nr 1782/2003 mogą być rozwiązane przez zbadanie każdej kwestii i nałożenie najodpowiedniejszych (skutecznych) zasad spośród zasad ustanowionych we wspomnianym rozporządzeniu zgodnie z kontekstem krajowym.
 - Uwzględniając zasadę proporcjonalności, to jest, w sytuacji gdy wprowadzenie wymogu dotyczy tylko małych gospodarstw rolnych, a zatem stwarza znacznie wyższe obciążenia administracyjne i koszty niż korzyści, państwa mogą wprowadzić zasadnicze wymagania, pod warunkiem, że umożliwią one osiągnąć cele rozporządzenia nr 1782/2003.

- Komisja nie zastosowała spójnego podejścia w odniesieniu do obowiązkowego i zasadniczego charakteru wymogów wskazanych w załączniku III do rozporządzenia nr 1782/2003; ponadto ze względu na bezczynność Komisji aż do jesieni 2009 r. naruszono zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.
2. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała rozporządzenie nr 1290/2005⁽⁴⁾ i wytyczne nr VI/5330/97 (Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) przy obliczaniu korekty finansowej dla Łotwy, ponieważ:
- naruszyła zasadę proporcjonalności, nie wskazując, jakie było ryzyko dla funduszy i nie uwzględniając obliczeń przedstawionych przez Republikę Łotewską, na podstawie których ryzyko było mniejsze.
 - naruszyła wytyczne, zgodnie z którymi zasada korekty ryczałtowej powinna być stosowana tylko wtedy, gdy na podstawie dostępnych informacji nie można obliczyć strat, chociaż Republika Łotewska przekazała Komisji dokładne informacje umożliwiające obliczenie ryzyka dla funduszy.

- ⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 205, s. 62).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2014 r. – International gaming projects przeciwko OHIM (BIG BINGO)

(Sprawa T-663/14)

(2014/C 395/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: International Gaming Projects Ltd (Valletta, Malta) (przedstawiciel: adwokat M. D. Garayalde Niño)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2014 r. w sprawie R 755/2014-1;
- dopuszczenie do rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 12 120 325 „BIG BINGO” w klasach 9, 28 i 41
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy z elementami słownymi „BIG BINGO” dla towarów z klas 9, 28 i 41 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 12 120 325

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia